1942 Yılının En Modern ÇOCUK Gazetesi

AFACAN

7 1/2 Kuruş

Perşenbe günleri çıkarılır

Yıl 10 - 27 Ağustos 1942 - Sayı 5

Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

Yazan: WELLES

Çeviren; VAHDET GÜLTEKİN

— Geçen sayıdan devam —

İşte Paris. Gözlerimiz boşuna Eiffel kulesini arıyor. Onu belki bulabiliriz. Fakat şehrin ortasında ayaklarını açmış, dik bir vaziyette değil, yere kapanmış ve kırılmış bir halde. Bundan başka orasının Paris olduğunu hatırlatacak bir şey yok. Koca şehir bir harabeden ibaret ve bu harabe her yerdekinin ayni.

New - York onlardan farklı değil, Brooktyn köprüsü suların içinde eski bir gemi teknesi gibi yan yatmış ve sanki başını korku ile çıkarmış uzakta bir harabe olan New York'a bakıyor.

Yalnız dünyanın en büyük şehri Everytown'da bir iki insan kalabilmiş. Bunlar şimdi bombalarla oyulmuş, altı üstüne gelmiş olan büyük meydanın bir köşesinde toplanmışlar, kendilerine göre derme çatma bir pazar kurmuşlar. Diğer bir köşede bir kaç kişi eski Romadaki Forum'da gündelik haberler yazıldığı levhaya benziyen bir çerçeve önünde toplanmış, resmî tebliği okuyorlar.

Bu levhada şöyle yazılı:

RESMÎ TEBLİĞ
Ağustos 1968

Yeni bir tarruz başladı. Düşman etrafa hastalık saçan bombalar atıyor... Düşmanlarımız karada, denizde ve havada bozguna uğratılmakla beraber, henüz bir kaç tayyareyi ellerinde bulunduruyorlar. Bu tayyareleri parçalamak henüz kuvvetlerimiz için mümkün olamamıştır. Düşman bunlarla yeni bir taarruza girişmiş ve şehirlerimiz, ordularımız üzerine mikrop bombalar artmıya başlamıştır.

Bombalardan. etrafa saçılan mikroplar insanı gerek vücutça, gerek ruhça ağır hastalıklara sürüklemektedir...»

Resmî tebliğin başınadkiler sessiz sessiz bunları okuyorlar ve biribirlerine bakışarak susuyorlardı. Bu sırada üniformalı bir adam, elinde bi kâğıtla geldi. Onlara biraz açılmaalrîni söyledi ve elindeki kâğıdı eskisinin üzerine yapıştırdı.

Ahali tekrar toplandı ve bu yeni tebliği okumıya başladılar:

«Düşman öldürücü hastalık mikropları saçıyor. Bomba düşen yerlerden uzak[...] şın ve durmuş su içmeyin...»

Şehir civarına ilk atılan bombala[...] beraber hastalığa tutulanlar da görülm[...] tü. Bunlar yarısı yıkılmış hastanenin [...] ğuşlarına doldurulmuş ve sağ kalanlar[...] birkaç doktor bunların tedavisine ve[...] mişti.

Fakat bu, hiç görülmemiş bir hasta[...] tı. Bunun için, doktorlar hastaları n[...] tedavi edeceklerini bilmiyorlardı. E[...] rinden gelen şey şimdilik sadece hasta[...] rın acılarını azaltmak ve onların sakin [...] şekilde ölmelerini temin etmekti. B[...] dan başka, hastaların sağlamlarla te[...] etmemelerine de dikkat ediyorlardı.

Hastaneye gireni bir daha çıkart[...] yorlar, kaçan olursa askerlere bunlar [...] dürmek için emir veriyorlardı. Çün[...] şehirdeki sağlamların arasına girecek [...] hasta, ayni öldürücü hastalığı bütün [...] kalanlara aşılıyabilirdi.

***

Doktor Harding bu garip ve tehli[...] hastalığın ilk izlerine rastgelinir gelinm[...] kendisini onun mikrobu üzerinde tet[...] lere vermiş ve ilâcını bulmak için g[...] gündüz araştırmalar yapmıya başlam[...] Harp başladığı zaamn genç bir tıb t[...] besi olan Harding, şimdi orta yaşlı [...] adamdı. Hattâ geçirdiği maceralar [...] acılar onu altmış yaşında bir ihtiyar g[...] çökertmişti.

Doktor Harding'i şimdi laboratuar[...] da çalışırken görüyoruz. Kendisine y[...] dım eden beyaz önlüklü genç kız o[...] kızıdır. Bir sulh güvercini gibi masala[...] arasında dolaşan Mary, babasının ça[...] tığı insanî gayeyi ne güzel temsil ediy[...]

Laboratuar, harbin tesirlerinden bu[...] nın da uzak kalmadığını gösteriyor. P[...] cerelerdeki camlar kırılmış, yerlerine [...] teneke geçirilmiş, yahut kâğıt kaplanm[...] Duvarlarda çatlaklar ve yıkıklar var. D[...] torun çalışması için lâzım olan âletle[...] bir çoğu eksik. Kalanlar da kırık, dök[...] Fakat Harding bu eksik vasıtalarla [...] çalışmasını bilir.

Mary, yardım etmek için geldiği masanın başında babasını bitkin bir halde buldu ve onun geceyi yine uyumadan geçirdiğini anladı. Yalvarır gibi tatlı bir sesle:

— Baba, dedi, Niçin inat ediyorsun, biraz olsun uyumuyorsun?

Dr. Harding, önündeki işiyle meşgul olarak cevap verdi:

— Bulacağım şey sayısız hayatı kurtaracak. Bunu bırakıp ta nasıl uyuyabilirim?

Genç kız sustu. Babasının bu işe kendisini ne büyük bir inanla ve fedakârlıkla bağlamış olduğunu biliyordu. Yine biliyordu ki Doktor Harding, sonunda kendisi için ölüm dahi olsa aradığı ilâcı bulmak için çalışmaktan bir an geri kalmıyacaktı. Usulca yanından çekildi.

Bu sırada dışardan bir silâh sesi işittiler. Mary ve babası pencerenin önüne koşup baktılar: Hastanenin önündeki nöbetçi, binadan kaçan bir hastayı öldürmüştü.

Doktor Harding, başını esefle sallıyarak:

— İşte, dedi, hastalığın daha fazla insana geçmemesi için buldukları çare bugünlük bundan ibaret. Bu fecî halin önüne geçmek için çalışmam lâzım kızım çalışmam... Geceyi gündüze katarak çalışmam... Şu hastalığın ilâcını muhakkak bulacağım... Ondan sonra düşmanın atacağı mikrop bombalarından da korkmayız...

Doktor Hardinğ, tekrar mikorskopunun başına geçti...

***

O esnada tayyare mühendisi Richard Gordon da her türlü süsten uzak ve oldukça fakir döşenmiş odasında düşman tayyarelerile daha iyi dövüşebilecek yeni tip bir tayyarenin plânlarını hazırlamakla meşguldü. Burası onun hem çalışma odasıydı, hem kız kardeşi Janet'le beraber yemek odaları, hem de misafir kabul yerleri. Şimdi Everytown'da herkesin evi böyle idi. Herkes binaların sağlam kalan odalarına sığınmışlar, kırık masalar, sandalyeler üzerinde ömür geçiriyorlardı. Fakat kendilerini insanlığın kurtuluşu için büyük davalara vermiş âlimlere, mühendislere her yer bir değil miydi?

Gordon bir aralık başını masanın üzerindeki plândan kaldırdı ve kız kardeşine baktı. Janet, odanın bir köşesinedki maltızın başında yemek pişiriyordu. Fakat âdeta uyuklar gibi dalmış, üzerine bir cansızlık, bir halsizlik çökmüştü.

Richard Gordon başını yine kendi işine çevirdi. O aralık kardeşinin maltızın başından kalktığını gördü. Onu biraz oyalamak için:

— Ne o, Janet, dedi. Ziyafet sofrasını kurmıya kalktın galiba?...

— Daha var —

Bir Hint tapınağında

Tomris ile Doğan, Bombaydaki iki Türk tüccarının oğulları idiler. Bir dakika biribirlerinden ayrılmıyan arkadaşlardı. Her ikisi de on dokuz yaşlarında idiler. Cesur, zeki çocuklardı. En korkunç serüvenlere atılmaktan çekinmezlerdi.

Bunlar, serüvenci olmaktan daha ziyade arayıcılığı seven çocuklardı. Her şeyi bilmek, öğrenmek isterlerdi. Esrarengiz bir yerin bulunduğunu duyacak olsalar, onu görmelerine hiçbir kuvvet mani olamazdı.

Bombayın yirmi kilometre uzağında bir Hint tapınağı vardı. Söylendiğine göre bunun dibinde karışık yollu, yollar arasından çıkılması mümkün olmıyan eski zaman sarayının bulunduğunu duymuşlardı. Bu yer altını hiçbir ecnebi ziyaret etmiş değildi.

Bir gün Tomris ile Doğanın karşısında bu esrarengiz yeraltı sarayını anlatmışlardı. Tomris işitir işitmez:

— Ben burayı, yanımda Doğan olduğu halde gezerim...

Dedi. Doğan hiç düşünmeden cevap verdi.

— Elbette Ttomris, neden gidip gezmiyecekmişiz!

Hikâyeyi anlatanlardan birisi de şunu dedi:

— Her şeyden önce içeriye girmesinin yolunu bulmalısınız. Çünkü Hintliler bir yabancı girmesin diye nöbet beklerler.

Tomris ile Doğan bir anda cevap verdiler:

— Biz geçmesinin yolunu biliriz.

Böylece iki genç arkadaş Mandragpur tapınağının yeraltındaki sarayını gezmiye karar verdiler.

Fakat bu işde oldukça büyük bir tehlike vardı. Her şeyden önce nöbetçileri kandırmak veyahut da aldatmak lâzımdı.

Onun için bu seyahati gece yapmıya karar verdiler. Gece karanlığında görünmeden içeriye girebilirlerdi.

Bir gece babalarına haber vermeden tapınağın olduğu yere bir otomobil ile gittiler. Vakit gece onu geçmiş bulunuyordu. Otomobili Doğan kullanıyordu. Çok hızlı gidiyorlardı. Hemen yirmi dakikada varmak istedikleri yere geldiler ve tapınaktan beş yüz metre uzakta ağaçlar arasında otomobillerini bıraktılar...

Tapınağa doğru gidiyorlardı. Lüzumu olursa kendilerini müdafaa etmek için ceplerine birer rüvelver koymuşlardı.

Vektin geç olması dolayısile tapınağın bütün kapıları kapalıydı. Boş yere bu kapılardan birisini açmak için uğraştılar. Açmak mümkün değildi.

Tomris:

— Kilidi kırmak gerek, dedi.

Doğan cevap verdi:

— Yoo, bu çok tehlikeli bir iş olur! Ya görürler de bizi mahkemeye götürürlerse, bir daha yakamızı hâkimlerin ellerinden kurtamak olamaz.

— Bunu bizim yaptığımızı kim bilecek?

— Öyle mi dersin!

— Elbette... Haydi gel... Hiç vakit geçirmiyelim...

Tecrübeye giriştiler. Kilit kırılınca kapı açılıverdi. İki arkadaş artık tapınağın içine girmişlerdi. Bu tapınağı birçok defalar gezdikleri için hemen her tarafını bilirlerdi. Fakat gece, bildikleri yolu bulmalarına mani oluyordu. Nihayet ortada büyük Buda heykelinin bulunduğu salona gelebildiler.

Doğan:

— İşte yeraltı sarayına gidilecek yol.. ama dikkat lâzım...

Dedi.

Tomris:

— Çok zor olacak!..

Diye cevap verdi.

Kurt gibi yürüyorlardı. Taş merdivenin yanında yerli bir nöbetçinin horladığı duyuluyordu. Talileri vardı. Merdivenin başına nefes bile almadan geldiler. He[illegible] hâlâ uyuyordu. Hemen aşağıya yollan[illegible]lar.

Nöbetçiden epeyce uzaklaştıkatn son[illegible] Tomris:

— Gördün ya, dedi, tali bize yard[illegible] ediyor! Artık hiçbir şeyden çekinmeyiz[illegible]

— Girdik amma... Nasıl çıkacağız?

— Vakti gelince bunun da yolunu b[illegible]luruz. En güç şey girmekti. Ona muvaff[illegible] olduk.

Ellerinde tuttukları bir meşaleyi yak[illegible]lar. Doğan:

— Şimdi hiç kaybolmayız...

Dedi.

— Yalnız çıktığımız yola dikkat ed[illegible]lim.

Artık bir sürü koridorlar arasında du[illegible]madan yürüyorlardı. O kadar çok korid[illegible] vardı ki... O kadar karışıktı ki...

Halbuki Tomris, düşünceli duruyord[illegible]

— Geriye dönmenin zamanı geldi.

Dedi.

Doğan bağırdı:

— Korkacak bir şey yok... Yolumu[illegible] gözlerim kapalı olarak bulurum.

— Bunu ben hiç de böyle zannetmiy[illegible]rum!

— Haydi ispat edeyim. Şimdi geri[illegible] dönelim. O vakit benim ne iyi bir kılav[illegible] olduğumu anlarsın!

İki dost geriye döndüler ve yine ka[illegible]şık koridorlar arasında yürümiye başl[illegible]dılar. Böylece yirmi dakika yürüdükt[illegible] sonra büyük bir Buda şatosunun karşısı[illegible]da bulundular. Halbuki bu heykeli geri[illegible] döndükleri dakikada görmüşlerdi.

Doğan:

— Bak aynı yere geldik...

Dedi. Tomris asabî:

— Evet ben de öyle görüyorum.

— Amma bak... Ayak izlerimiz to[illegible]rak üstünde duruyor...

— Doğru, şimdi bu izlerimize bakalım. O vakit neden yanıldığımızı anlarız.

AFACAN'la baş başa...

evgili Afacan kardeşlerim,

«Birimizin derdi, hepimizin derdi» diye eşhur bir atalar sözü vardır. Sizin de bizin dileği, hepinizin dileği olacağını düündüğümdendir ki sevgili kardeşlerimin ektuplarını yazıyor, mümkün olan ceapları veriyorum.

Aydın, Yenipazardan Ali Dora'nın mekubunu okuyalım:

Afacan Yazı İşleri Müdüriyetine:

Sevgili Kardeşlerim .

Afacan Mecmuasına karşı olan sevgilenizi ve bağlılığınızı dört sayıdanberi Aacanla başbaşa, Adlı sütunda okumakta e iftihar ile içimde büyük bir sevinç duyaktayım.

Benim de sevinmem asla sizinkinden gekalmış bir vaziyette değildir. Belki de aha ileri. Meselâ perşembe günü olunca itün işimi gücümü bırakarak daima müezzinin arkasından koşar ve adım başında vgili mecmuamızın gelip gelmediğini soarım.

Sormak hakkım değil mi sizin gibi ben iki senedenberi afacanın kıymetli yazırına hasret kalmış bir vaziyette sızlaakta idim. Afacanımızın çıkmasını yenin temin eden büyüklerimize saygılarımı, bu vesileyle de Afacan okuyucularımın Afacan kardeşlerimin her birinin ayrı yrı ellerinden sıkarken. Kıymetli ve neş'eli ecmuamıza uzun ömürler temenni edem.

Aydın Yenipazar Ali Dora

Meşhur Türk Komutanı Timurun adını taşıyan arkadaş diyor ki:

Sevgili Afacan kardeş:

Seni candan seven akuyucularından biriyim Boş zaamnlarımda beni avunduran ve benimle başbaşa kalan biricik arkadaşımsın. Çıkış gününü dört gözle beklerken nihayet sana kavuştuğumdan içim o kadar sevinçli ki bu sevincimi anlatmak maksadile kâğıdı elime aldımsa da âciz kalemim fikrimi tamamile anlatamadığımı zannediyorum.

Sevgi ve selâmlar

Lûtfen şu sualime cevap vermenizi rica ederim. Üç bilmecenin çözüsünü kuponlarile birlikte ayni zarf içersinde göndersek olur mu?

Daima seni sevip takdir
eden okuyucunuz
Necdet Timur

CEVAP:

— Olur kardeşim.

A. Döler diyor ki:

Sevgili Afacanım.

Uzun hasretinden sonra tekrar aramıza döndüğüne çok memnun oludum.

Fakat Afacan çok değişmiş Baytekin ve hayan Lilin serüvenleri, Tarzanın resimli serüvenleri, Pire Nuri ile Zengibarın kahkahalarla dolu serüvenleri yerine Okyanusta 2 Türk kızı, Aslan prens, pamuk prensesin seruvenleri çıkıyor. Hiç olmazsa Pire Nuriyi de bir yere sıkıştırsanız. Karilerinizi herhalde daha çok memnun etmiş olursunuz. Her zaman senin karinim.

A. Döler

CEVAP:

Pire Nuri'yi hazırlıyoruz.

***

Bu da Ankara da cici bir okuyucumdan:

Cici Afacanım.

Sana kavuştuğum zaman duyduğum sevinci imkânı yok anlıyamazsın çıkacağını haber aldığım gün o kadar sevindim ki artık sabredemeyip her gün gazetecilerden seni soruyordum. Çok güzelleşmişsin. Artık seninle her hafta gülüyor, eğleniyor ve dertleşiyorum. Gene Afacanıma kavuştum, eski sevincim yerine geldi, bir daha ne sen beni, ne de ben seni bırakmıyacağız değil mi? Buna ikimiz de söz veriyoruz.

Ankara: T. E.

AFACANA:

Sana o kadar bağlıyım ki.. O bağı hiç bir âlet kesemez... Seni o kadar seviyorum ki... Bu sevgimi hiç bir âlet ölçemez... İşte sana karşı olan bağlılığım ve sevgimi anlatmak için şu şiiri yazdım. Eğer bunu anlatabilirsem bahtiyarım.

AFACAN

Perşembeler olunca
Kalbe sevinç dolunca,
Hiç bir tasa kalmıyor
Afacan'ı alınca

★

Çocuğun o emeli
Ve biricik temeli
AFACAN dergisine
«CANA DEĞER DEMELİ».

★

AFACAN'ı almalı
Onu kalbe salmalı..
AFACAN'ım çıktı mı
Hülyalara dalmalı

★

Bay Ömer Lûtfi Tarhan
Bu dergiyi çıkaran
Mehmet Faruk amcamız
Afacan'ı ilk kuran!

★

Afacan çok yaşasın
Şu acun buna şaşsın
Afacan sen ne güzel
Ne şen bir arkadaşsın!

Tarsus: Ahmet Nadir Caner

***

Sevgili Afacanım.

Sana Afacanım diyorum, çünkü seni o kadar kıskanıyorum ki... Seni sade kendimin sanıyorum. Romanlarını benim zannediyorum, velhâsıl sen benimsin, anladın mı benim...

Sana nasıl kavuştum, biliyor musun. Dur, anlatayım:

30 Temmuz perşembe günü caddede geziyordum. Birden kulağıma şu ses geldi:

— AFACAN!..

Afacan sözü bana yabancı gelmiyordu, ben bunu tanıyordum. Hemen hatırladım. Yahu ben ne biçim insanım dedim. İnsan ablasının ve kendisinin eski bir arkadaşını

— Devamı 11 inci sayfada —

Fakat bundan sonra yine tamam bir aat koridorlar arasında dolaştıkları halde, yine aynı noktaya geliyorlar, bir türlü çıkamıyorlardı.

Bu hal, büsbütün bir ümitsizlik vermişti. Doğan:

— Bütün hayatımızca burada kalmıya mı mahkûm edildik?

Dedi. Tomris de ilâve etti:

— Burada kalırsak o kadar çok da yaşıyamayız. Açlıktan ve susuzluktan ölürüz.

Artık saatlerce içeride durmadan dolaşıyorlar, fakat bir türlü çıkacak bir yer bulamıyorlardı.

Tamam yirmi dört saat geçmişti. Yorgunluktan bitmiş oldukları halde kendilerinden geçmiş, topraklar üzerine yıkılıvermişlerdi.

Birdenbire bir patırtı oldu. İkisi de bitmişlerdi.

Tomris:

— Geliyorlar!

Dedi. Doğan bütün kuvvetile ayağa kalktı:

— Ölü halde de olsak vuruşmak lâzım.

Bunlar üç rahip idiler. Hemen gençlerin üzerine atıldılar. Beyinlerine inen iki kuvvetli yumruk, ikisini de yere yıktı.

Bir tek kalmıştı, Doğan bıçağını göğsüne dayayarak:

— Yolu göster!

Rahip, can acısile emredilen herşeyi yapıyordu.

Gençler yukarıya çıkmışlardı. Yukarıda beş altı rahip bekliyordu.

Tomris rüvelverini ateş etti. Adamlar çilyavrusu gibi dağılıverdiler. Meydan açıktı. İki arkadaş, ateş ede ede dışarıya çıkmışlar, otomobilin yollarını tutmuşlardı.

Arkalarından bağıranların, koşanların sesleri kulaklarına gelirken onlar da Bombaya giden yola dalmışlardı.

DİYANA
GİZLİ POLİS
MÜSYÜ MORGAN HİKÂYESİNE DEVAM EDİYORDU.. ELMASIN KIYMETİ BİLİNMİYECEK DERECEDE BÜYÜKTÜ.
ŞİMDİ ELBİSELERİMİ DEĞİŞTİRİP MÜSYÜ MORGANIN EVİNE GİDELİM
DİYANA ŞEHİRDEN DÖNDÜ–
BEN DİYAN BAY KOMİSER YANIMA BİR YARDIMCI ALARAK MORGANIN EVİNE GİDİYORUM.
SİZE YOLDA ANLATIRIM.. MÜTHİŞ BİR KATİLLE UĞRAŞACAĞIZ. UMARIM Kİ ONLARI DA YAKALARIZ.
ÇOK GÜZEL MAT MAZEL DİYANA
GELİYORUZ.. MESELEYİ ANLADINIZ MI?
EVE ANLADIM FAKAT OLDUKÇA KARIŞIK.
SİZE SİVİL POLİS REVİL'İ TAKDİM EDERİM. MÜSYÜ MORGAN.. BANA YARDIM EDECEK
BERABER GELMENİZ ÇOK İYİ SİZ YOKKEN BİR ŞEY OLMADI.
BELKİ! FAKAT İYİ MUHAFAZA ETMEZSENİZ FENA OLUR.
BELKİ DE BİR CİNAYET DAHA OLUR.. DEĞİL Mİ MÜSYÜ MORGAN.
SİZ HEP BURADA MI KALACAKSINIZ. BEN BİRAZ DOLAŞIP UCU ARIYIM
KÜTÜPHANEYE İYİ BAKMALIYIM..
TUHAF YER.. ARKA TARAFTA HİÇ IŞIK YOK.. NEDEN BU KISIM BU KADAR GÖLGE ACABA.
BU OCAK TETKİKE DEĞER DOĞRUSU!..
OH!. İŞTE BİR KAPI. BUNU BULMAM ÇOK İYİ..
ŞEYTANLAR VE ÖLÜLERİ TAKLİT EDENLER MEYDANA ÇIKACAK
BU MERDİVEN GALİBA MAHSENE GİDİYOR.
İÇERİ GİRİP BAKALIM.
HER ŞEYİN BÜTÜN SIRLARI BURADA AÇIĞA ÇIKACAK GALİBA
MÜSYÜ MORGAN HER ŞEYİ HALLETTİĞİMİ JAN ÇAĞIRIR MISINIZ
PEKÂLA FAKAT SANIYORUM ONUN BU İŞLE ALÂKASI OLMADIĞINI SANIYORUM
BU BİRAZ SONRA MEYDANA ÇIKACAK. ONU ÇOK MÜDAFAA EDİYORSUNUZ!...
İÇERDE BİR ÇEŞET VAR CANİ İKİNCİ BİR CİNAYETLE İŞİNİ BİTİRMEK İSTİYORDU.
ONUN GELMESİNİ BEKLİYELİM.
?
YAVAŞ BEKLEDİĞİMİZ ADAM JAN DEĞİLDİR.
ZİLE BASTINIZ MI MÖSYÜ
MATMAZEL DİYANA JANI TEVKİF EDEYİM Mİ..
?
HAYIR YALNIZ KAPIYI KİLİTLEYİNİZ.
ŞİMDİ HERKEZE KENDİ HAKİKİ İSMİNİ VERELİM. SİZE MÜSYÜ MORGANI TAKDİM EDEYİM.
!
PEKİ BU SAKALLI, BIYIKLI ADAM KİM
?

PAMUK PRENSES İLE SEVİMLİ PRENS
OH!.. TANRIM!.. NE OLDU.. PRENS NEREDE?.. O DA KAÇTI MI?... NE KADAR BETBAHTIM...
O ZAMAN ORMANDAKİ KÜÇÜK ARKADAŞLARINA PRENSİ SORMAYI DÜŞÜNDÜ
PAMUK PRENSES AYILIP GÖZLERİNİ AÇINCA PRENSİ GÖREMEDİ...
HAYDİ BANA SÖYLEYİN PRENSİ GÖRDÜNÜZ MÜ O NEREYE GİTTİ...
HAYIR PRENSİ GÖRMEDİK.
KÜÇÜK KUŞ, SEN DE PRENSİMİ GÖRMEDİN Mİ?... ONU BULAMIYACAK MIYIZ..
CIK CIK
PAMUK PRENSES HİÇ BİRİMİZ PRENSİ GÖRMEDİ FAKAT ONU BULABİLECEK BİRİNİ TANIYORUZ SENİ ONUN YANINA GÖTÜRELİM?..
SİZE ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM KÜÇÜK KUŞLAR.
OH!.. TANRIM.. ALTIN KAPILI BİR ŞATO.. ACABA PRENS BURADA MI?..
KÜÇÜK KUŞLAR PAMUK PRENSESE YOL GÖSTEREREK ONU ALTIN KAPILI BİR ŞATOYA GÖTÜRDÜLER... ACABA BU ŞATODA KİM VARDI...
-ARKASI VAR-

— Geçen sayıdan devam —

Maymunların her hareketi Tarzana geçen uzun zamanların yaşayışından bir şeyler hatırlatıyordu. Daha küçük yaşında iken maymunların Kerşak kabilesi arasına nasıl düştüğünü, orada sadık anneliği Kala tarafından nasıl büyütülüp beslenildiği gözü önüne geldi.

Şüphesiz ki süt kardeşleri maymunlar kendisini görür görmez, horlamalarile ne kadar memnun olduklarını göstereceklerdi.

Tarzan, maymunların dikkatini üzerine çekebilmek için dostluk gösteren bir sesle bağırdı ve onların dilinde şunları söyledi:

— Ben, vahşi ormanların oğlu, meşhur avcı, sizin dostunuz ve kardeşiniz, Tarzanım.

Bu sözleri, sevinç içinde söyledikten sonra, ormanın küçük meydancığına, ağaçlardan sıyrılarak atladı.

Onu görür görmez, maymunlar arasında müthiş bir hareket görüldü. Horluyorlar, anneler yavrularını yanlarına çağırıyorlar, erkekler de sarı dişlerini göstere göstere onun karşısına çıkıyorlardı.

Bu hali gören Tarzan şaşırdı:

— Nasıl, dedi, beni tanımıyor musunuz? Ben Manganilerin dostu, Kalanın oğlu Tarzanım.

En ihtiyar erkek maymunlardan birisi homurdandı:

— Biz seni tanıyoruz! Seni dün, sana dostça ilerliyen Gobu'yu öldürdüğün zaman gördük. Kardeşimizin katili olmanın intikamını alacağız.

Ormanların oğlu bağırdı:

— Gobuyu öldüren ben değilim. Onun ölüsünü gördüm. Öldüreni bulmak için izi üzerinde yürürken size rastladım.

İhtiyar maymun tekrar etti:

— Biz seni gördük! Dişlerimizin etine battığını hissetmek istemiyorsan hemen buradan git! Artık sen bizim, Manganilerin dostu olamazsın!

Tarzan bir saniye düşündü. Maymunlar onun katil olduğuna tam olarak inanıyorlardı! Neden bunlar kafalarının içine Gobu'nun katili Tarzan olduğunu sokmuşlardı? Son defa bir tecrübe daha yapmak istedi:

— Gobuyu öldüren ben değilim! Siz beni çocukluğumdanberi tanırsınız. Ben bir Manganiye haklı olmadıktan sonra hiçbir zaman saldırmadım. Bunu da bilirsiniz ki bu vahşi ormanlarda Manganiler benim en iyi dostlarımdırlar. Ben onları daima himaye ettim. Böyle olduğu halde neden alçakça onlardan birisini öldüreyim?..

İhtiyar maymun, yine fikrinde duruyordu:

— Biz, dedi, hiçbir şey bilmiyoruz. Fakat seni Gobuyu öldürürken gördük. Biz bu işi bu gözlerimizle gördük. Haydi durmadan kaç. Yoksa senin dünkü kardaşların bizler, seni merhametsizce avlıyacağız! Tarzan, kuvvetli bir döğüşçüdür. Fakat biz hepimiz bir araya toplandığımız zaman senden daha kuvvetli oluruz. Haydi git!.. Daha fazla canımızı sıkma!..

Tarzan onları akıllıca düşünmiye biraz daha çalıştı ise de onlar gözlerile gördüklerine emin oldukları için hiçbir şey di lemek istemiyorlardı. Onların kızgınlı larını daha ziyadeleştirmemek için T zan çekildi. Fakat maymunun katil mutlaka bulmıya daha kuvvetli bir ka verdi.

Tekrar onun izi üzerinde yürüdü. B denbire bu izin üzerinde birçok ayakk bılı adamların izlerinin toplandığını g dü. Hattâ bu pabuç izleri arasında bir k dın veyahut bir çocuk izinin bulunduğu bile farketti. Bütün bunlar, Opar yay sına doğru giden yol üzerinde ilerliy lardı.

Gobunun katilinde nintikam alm hakkındaki vahşice düşüncesini unutar Tarzan onların gittikleri yol üzerinde rümiye ve kendi kendisine bu insanla bu ıssız yerlerde ne aramıya geldikle sormıya başladı.

Tarzan hiç kimseye Opar'a giden gizli yolu anlatmamış, söylememişti. E Atlates şehrinin efsane hazinesini sad karısı Jan ile oğlu Korak bilmekte Belki de bu yabancılar işlenmemiş yerlere başka gayeler, düşüncele altın gelmiş olabilileđi.

Akşam uzakta yanan bir ateş gördü zaman, vahşi ormanların evlâdı hep bu ları düşünüyordu.

V ci bölüm

MEŞ'UM İÇKİ

Greystoke'un güzel vahasında günl kedersizce geçiyordu. Küçük Tarzan K rak ya yayan veyahut da at üstünde ol ğu halde tarlalardaki çalışmaları takip diyordu. Bazan yalnız gidiyor, bazan işleri idare eden Jervis yanında bulun yor. Hattâ bazı defalar, hava almak is yen annesi Jan da kendisile birlikte dı rı çıkıyordu.

Tarzanın hareketinin birinci haftasın sonunda postacı Lady Greystoke Londr dan, babasının son derece hasta olduğu dair bir telgraf getirdi.

Anne, oğul ne yapılması lâzımgeldi ni düşünüyorlar, görüşüyorlardı. Tarz nın avdeti için en azı altı hafta daha be lemek lâzımdı. Eğer Jan bunu bekliyec olursa belki de babasını, son nefesin kucaklamaktan mahrum kalırdı. Nihay hemen Janın gitmesine, Korak'ın da ke disini Nairobi limanına kadar götürme ne ve sonra tekrar yerine dönerek bab sını beklemesine karar verildi.

Bundan on beş gün sonra Korak hen daha dönmemişti ki altın aslan Jad-Ba ja'nın yemeğini götüren zenci, aynı z manda kafesi temizlerken, kapısını bir açık olarak bırakmıştı.

Altın aslan gayet iyi ahbabı olan ze ci kafesi temizlerken, onun etrafında d nüyor, Jad-Bal-ja'ya itimat eden zen de ehemmiyet vermiyerek arslana arka nı bile dönüyordu.

İşte bu sırada arslan kapının önüne g lince, kapıyı biraz aralık buldu. Pençes le kapıyı yavaş yavaş, sessiz sessiz kaldı dı. Hafif bir gürültü üzerine zenci başı çevirip baktığı zaman arslanı çoktan çı

MAVİ KÖPEK BALIĞI

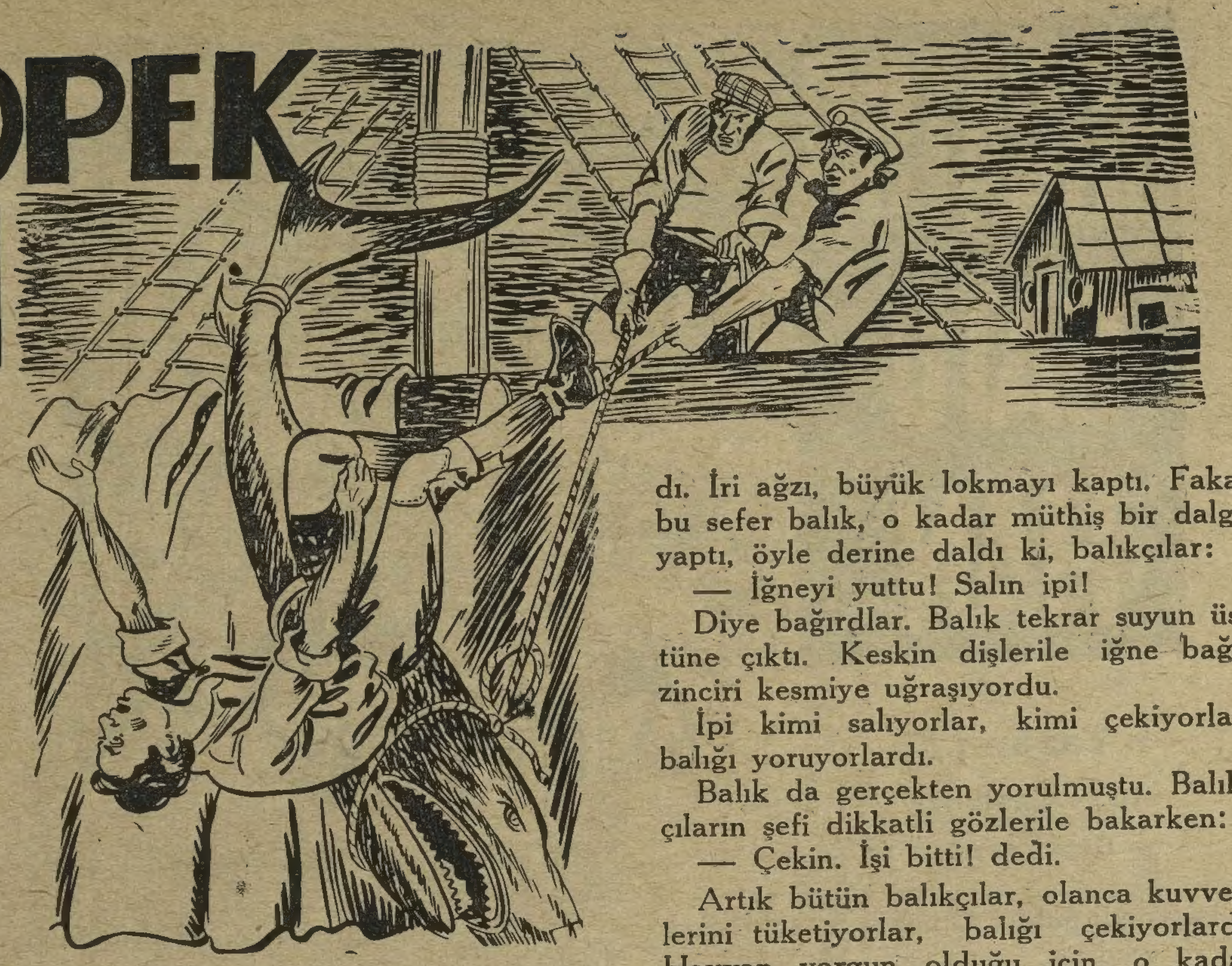

...zlanda adasının açıklarında, altı kişi ...i bir deniz kurdu olan Bergen kuman...ında, köpek balığı avına çıkmışlardı. ...alde, köpek balığına büyük bir rağbet ...dır. Kurutulmuş eti uzun zaman kala..., kaynatılarak yağı çıkartılabilir.

...Gemicilerin başı Evik, bu seferki av...kta, yanına ilk defa Norveçli genç bir ...nşehrisini de almayı unutmamıştı. Üç ...n seyahatten sonra, daha ilk defa ava ...an köylüsüne:

— Gördün mü ne kadar kolay! Artık ...yerine geldik. Burada uzun, sağlam ...ipin ucuna bağlı olan zıpkını atarlar. ...lığı vururlar. Eğer burada köpek balı...varsa kendisini pek çabuk gösterir. ...ksa daha uzaklara gitmek lâzımgele...tir. Fakat, aradaki balıklar, burada...r kadar iyi değildirler. Buradakilerin ...iyiliği de çok büyük olmalarındadır. ...r defa burada tam yedi metre uzunlu...nda bir köpek balığı tutmuştuk.

...Bunlar bu suretle görüşürlerken, yel...n indirilmiş, kayık durdurulmuştu. ...rmi dakikalık bir beklemeden sonra, ...üzerinde bir takım dalgalar peyda ol...ya başladı. Bütün balıkçılar sevinçle ...ğırdılar:

— Köpek balıkları çıkıyorlar!

...Güzel bir köpek balığı göründü. Bu ...öpek balıklarını meydana çıkarmak için ...alıkçılar gayet tuhaf bir usul de icat et...mişlerdi. Denize domuz yağı dökülüyor, ...e bazı kokmuş domuz parçaları atıyor...ardı. Ayni zamanda uzun, iplerle bağlan...mış, uçlarına keskin çengel takılmış voltaları da vardı. Bu voltaya da domuz eti konmuştu.

Köpek balığı artık iyice yaklaşmıştı. Su üzerinde gezdirilen voltanın etini birdenbire kapmadı. Önce kokladı. Biraz etrafında gezindi. Nihayet gelip, gûya tatmak istiyormuş gibi, yan yatarak, hafifçe bir ısırdı. Fakat derhal, ve suları kabartarak tekrar denize daldı.

Gemiciler, hiç acele etmiyorlar, balığın haline bakıyorlardı. Birisi:

— Çengelin ucu biraz dokundu, onun için kaçtı! dedi.

Öteden daha tecrübeli bir gemici de şunu söyledi:

— Merak etme, şimdi yine gelir! Açgözlü hayvan hiç sabredemez ki...

Bunun dediği gibi de oldu. Biraz sonra balık tekrar su üstünde göründü. Gezen voltaya doğru geliyor, birdenbire kapıp yutması için yan yatıyordu.

Nihayet bütün hızile etin üzerine atıldı. İri ağzı, büyük lokmayı kaptı. Fakat bu sefer balık, o kadar müthiş bir dalga yaptı, öyle derine daldı ki, balıkçılar:

— İğneyi yuttu! Salın ipi!

Diye bağırdlar. Balık tekrar suyun üstüne çıktı. Keskin dişlerile iğne bağlı zinciri kesmiye uğraşıyordu.

İpi kimi salıyorlar, kimi çekiyorlar, balığı yoruyorlardı.

Balık da gerçekten yorulmuştu. Balıkçıların şefi dikkatli gözlerile bakarken:

— Çekin. İşi bitti! dedi.

Artık bütün balıkçılar, olanca kuvvetlerini tüketiyorlar, balığı çekiyorlardı. Hayvan yorgun olduğu için, o kadar fazla hırçınlık gösteremiyordu. Sonunda kayığın üstüne aldılar.

Acemi Norveçli genç, bu müthiş hayvanı daha iyi görebilmek için iyice yanına yanaşmıştı. Şef Evik:

— Dikkat et, dedi. Köpek balığı tuhaf bir hayvandır. Öldü zannedildiği zaman öyle bir kuyruk vurur, öyle bir ısırır ki...

Bu sözünü bitirememişti ki balık, kuyruğu ile bir vuruşta Norveçli genci denize fırlattı.

Çocuk çok iyi bir yüzücü idi. Fakat kayıkla arasında on metrelik bir uzaklık vardı. Hemen cankurtaran simitlerinden birisi atıldı. Bu da hızla kayığa gelen çocuğun yanına düşemedi. Bir gemici:

— Eyvah, mahvoldu. Bir köpek balığı var! dedi.

Elile bir noktayı gösterdi. İri bir balık ona doğru geliyordu.

— Çabuk gel! Çabuk gel!.

Diye bağrışılıyor, yelken indiriliyor, kürekler çekilerek ona doğru gidiliyordu. Fakat, balık yetişmişti. Artık gemiciyi yutmak için yan yatmıya uğraşıyor, etrafında dolaşıyordu. Bu sırada ansızın bir şey oldu. Çocuğun yanı başında bir mavi köpek balığı görüldü. Bu iki cins köpek balığı biribirlerine düşmandırlar. Hemen ikisi arasında, tıpkı kemik başında kavga eden köpekler gibi, müthiş bir kavga başladı. Biribirlerini ısırıyorlar, denizi kan içinde bırakıyorlardı.

Acemi gemici bundan istifade ederek, kayığın kenarına geldi, tahtayı yakalayınca içeriye atladı. Korkulu gözlerile boğuşan balıkların biribirlerini ısıran keskin dişlerine akıyor:

— Mavisi gelmeseydi, siyahı beni çoktan yutmuştu, diyordu.

...mış, masum bir eda ile koşmıya başla...mıştı:

Zenci:

— Dur Jad-Bal-Ja, dur! diye bağırı...yor, ümitsiz bir halde ormana doğru ka...çan arslanın arkasından koşuyordu. Onun ...bu bağırmaları bütün hizmetkârları başı...na topladığı zaman, Altın Aslan da or...manın içinde kaybolmuştu.

Zavallı zenci artık saçlarını yoluyor, ...ve:

— Yazık! yazık!.. Efendim Altın Aslan...ı benim kaçırttığımı öğrendiği zaman ...zalim ne olur!

Diyordu. İhtiyar Muviro bunun cevabını verdi:

— Şüphesiz ki buradan uzun müddet ...sürüleceksin Kevazi. Buradan on mil iler...deki sürülere çobanlık yapmıya gönderileceksin!.. Eğer efendimiz pek fazla merhametli olmasaydı, daha büyük bir felâkete uğraman şüphesizdi. Çünkü artık Jad-Bal-Ja büsbütün kaybolmuş demektir. Öteki arslanlar onun kadar kuvvetli olmasalar bile, yine onu görmiye dayanamıyacaklardır.

Zenci içini çekti:

— Ne yapayım, dedi, ben bir savaşçıyım ve bir vaziriyim. Efendim ne emrederse ben de onu yaparım!

*
**

Aynı akşam, aynı saatte, Tarzan takip ettiği yabancıların ateş yanan kamplarına yaklaşıyordu. Bir dalı bu kapının üzerine kadar giden bir ağacın yaprakları arasında saklanarak etrafı gözetledi.

— Daha var —

BOĞATUR BATU HAN

Yazan ;

Rıza Çavdarlı

— Geçen sayıdan devam —

Delikanlı güldü. Omuzlarını kaldırarak cevap verdi:

— Bizim Türklerde halk kafilesinden ayrı bir Hakan kafilesi yoktur. Ben de aranıza karıştım, yoluma gidiyorum, işte bu kadar...

Yüzbaşı daha hiddetli sordu:

— Sen Türk müsün?

— Türküm...

— Ne olursan ol, sana buyruk veriyorum!. Kafilenin üçyüz adım gerisinden geleceksin!

Delikanlı alay ederek sordu:

— Üçyüz adım içine girsem olmaz mı?

Bu açık alay karşısında yüzbaşı büsbütün hiddet kesildi. Elindeki kamçısını kaldırdı. Korkutmak istiyen bir kabadayı halile birkaç defa salladıktan sonra:

— Yallaaa!...

Diye bağırdı.

Genç Batur Han, bu açık saldırma karşısında, Prensesi bile unutuvermiş, kendisinden geçmişti. Kır atını mahmuzlayınca hayvanını şahlandıra şahlandıra yüzbaşının atına çarptı. Onu kucaklayıp kendi atının üzerine aldı. Yüzbaşı ayakları havada, dolu dizgin giden Batu Hanın atı üstünde, neye uğradığını birdenbire anlıyamamış, yalnız bir felâketin içine yuvarlandığını görerek bağırmıya başlamıştı. Bütün kafile süvarileri onun takibine koyulmuşlardı. Fakat Batu Hanın kır atı tutulur ve geçilebilir miydi? Hemen bir dakika sonra, kafilenin üçyüz adım gerisine götürdüğü yüzbaşıyı orada yere bıraktı.

— Şimdi, dedi. Sen yaya olarak geriden gel!..

Ve hızla sürdüğü atile, kendisini takip edenlerin arasından yıldırım gibi geçerek, tekrar Prensesten beş kol ilerdeki yerine geldi.

Bu gülünçlü görüye en çok gülen Prensesti. Sütninesine:

— Güzel olduğu kadar da yiğitmiş! dedi.

Fakat muhafızlar ellerinde kılıç, kahraman Boğatırımızın etrafını sarmıya uğraşıyorlardı. O, kendisini saranlara bakmak tenezzülünde bile bulunmuyor, gülen Prensese bakarak o da gülüyordu.

Evdoksiya tam zamanında:

— Durun, dokunmayın!

Diye bağırmamış olsaydı, bu zavallılardan biri belki kılıcile Batu Hana vurmak istiyecekti. Fakat kılıcı şimşek gibi kendi kafasına inecekti. Prensesin tam vaktinde işe karışması, Bizans muhafızlarını büyük bir belâdan kurtarmış oldu.

Şimdi Prenses, üstü başı toz ve toprak içinde olan yüzbaşıya soruyordu:

— Arslan kimmiş?

Yüzbaşı kendisini maskara karnaval kıyafetine sokan insana «arslan» denmesine gücenmiş olduğu halde cevap verdi:

— Bilmiyorum prensesim... Bir Türk! Fakat o kadar yaman bir şey ki...

— Türk mü? Türk olduğunu nereden biliyorsun?

— Kendisi söyledi.

— Ona dokunmayınız!

— Başüstüne prensesim...

Evdaksiya, dalgın, düşünceli gözlerini sütninesine çevirdi:

— Duydun mu sütnine, dedi, Türk imiş!

Sütnine hayretle açılan gözlerini gencin üzerinde gezdirirken cevap verdi:

— Türkler bu kadar güzel olurlar mı imiş!..

Prensesin kalbinde yavaş yavaş, bilmediği, tanımadığı Türk halkı için bir ısınma beliriyordu ve hattâ dudakları arasından şu söz bile fırlayıverdi:

— Hiç, babam bana acımaz olur mu?

Düşüncesi artık büyüdükçe büyüyordu:

— Belki, diyordu, babamın beni... mek istediği prens de bu kadar güze...

Sonra sıkıntılı sıkıntılı içini çekti:

— Ah, dedi, ne olurdu bu, o, olsa...

Bunu böyle istemekte çok hakl... Çünkü ona bakan, gözlerinden ayrıl... istemiyen gözler, görünmiyen bir ok... linde kalbine kadar gitmiş, onu her... kışta titretmiye başlamıştı. Sevmek... uzun zaman beklemiye lüzum yoktu... saniyede bir bakış, bir kalbi titretir, o... sessizliğini, rahatlığını bozar, yıkardı... vallı Evdoksiya da o hale uğramıştı... bi, dilini bilmediği, kim olduğunu tan... dığı, bu güzel atlı için çarpıyor, tuha... dilek ile onun yanında, onun kolları... sında bulunmak, hiç olmazsa onu da... görmek istiyordu.

Beklenilmiyen, düşünülmiyen bir o... hayal gibi görünen bu dileği, gerçek... rak meydana çıkardı.

Kafile, bugünkü (Kahatiniski) boğ... nı dönmek üzere idi. Bu dar geçide... mam kıvrılacağı sırada, otuz kadar ... dut dolu dizgin hücum ediyordu. Biz... muhafızlar bir dakika içinde çil yav... gibi dağılıvermişlerdi. Sade tek bir ... havada şimşekler gibi parlıyarak sal... yor, kelleler uçuyor, önüne gelen hay... du yere seriyordu. Bu, genç Batu Ha... Buğatur Hakan, arabaya hücum ile p... sesi almak istiyen eşkıyalâra, bir türlü... naşmanın yolunu vermiyor, azgın kır... nın üstünde arslanlar gibi saldırıyordu...

Evdoksiya korku içinde, kalbini ti... ten gencin bu yılmıyan saldırışlarına... kıyor:

— Beni kurtar, beni yakalatma!..

Diye bağırıyordu.

Kahraman Buğatur Batu Han, hayd... ları birer birer yere sererken, onun ne... mek istediğini anlayıverdi. Elile rahat... masını işaret ederek:

— Korkma, ben buradayım, dedi.

Haydut sayısı çoktan yirmiye inm... Fakat birdenbire Batu Han, etrafını sa... on eşkıya ile çarpışmak zorunda ka... Bu zorluk, serbest kalan diğer eşkıya... Evdoksiyaya yanaştırmış, onu kaptırtı... bir eşkıyanın atı üstüne aldırtıverm... Kaçırılan prenses acı acı bağırdı:

— Kurtar! Beni kurtar!

Bu çığlık, kahraman Boğatırın kulağ... geldiği zaman, gözleri bir an için sav... tığı düşmanlarından ayrıldı. Arabaya b... tı. Boştu! Yılmıyan palasını hâlâ sal... ken, şahlanan kır atının üzerinde doğr... du. Güzel Evdoksiyayı bir haydutun ... üstünde kaçırılırken gördü.

— Haydi kır at, dedi. Durmağa g... mez yürü...

Hayvan efendisinin verdiği bu e... anlamakta gecikmedi. Evvelâ karşıla... da dikilmiş olan haydut atlarına hüc... etti. Suvarisi gibi korkmaz olan at da ... iki tekmesi ile düşman atlarını dağıtm... serbestçe geçeceği bir gedik açmıştı. B... tu Han hemen bu gedikten atını sürdi...

— Daha var —

Afacan Bilmece kuponu; 5...

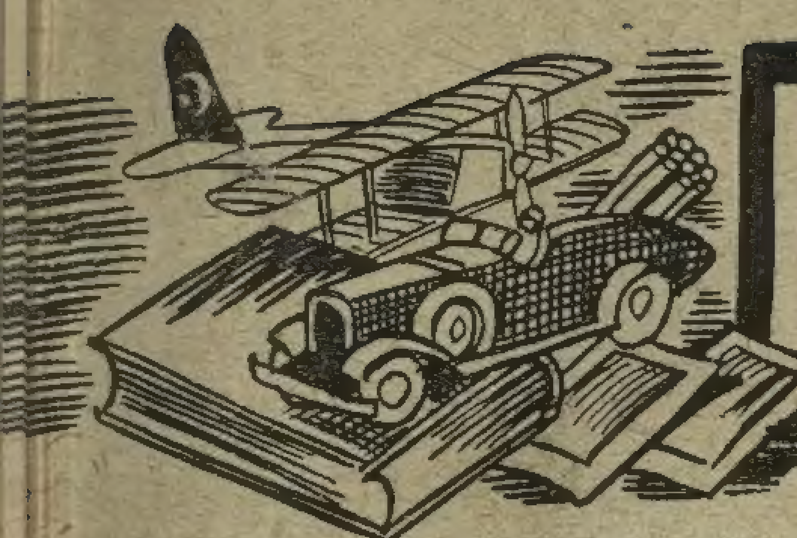

KAZANANLAR

1 inci sayı bilmecenin çözülüşü:
Aptullah, Mandırakenin yanına gitmek [illegible]n sağdan başlıyarak: Tarzanın, Keloğ[illegible]ın, Arslan Prensin, Okyanus seyaha[illegible]deki Prensesin, Diyananın yanından [illegible]çmiş ve Mandırakene gitmiştir:

«KAZANANLAR»

1 — Faruk, matbaada yazıcı: Antalya [illegible] hokka takımı: 2 — Nejat, Sabuni ma[illegible]lle Selâmsız sokak No. 11. Edirne: Ey[illegible] haftasında bir kutu kalem. 3 — Cevat, [illegible]sam bey mahallesi Serdap sokak No. [illegible] Fatih, İstanbul: Tarih ve Okuma ki[illegible]pları. İlk okulda ise daha iki kitap.

«Birer muhtelif kitap kazananlar»

4 — Selim, Nacar mahallesi Köprüba[illegible]sokak No. 41 — Merzifon: 5—A, [illegible]izluk mahallesi, Dutluk geçidi No. 2 [illegible]nit: 6 — Bülent, Nuruosmaniye cad. [illegible]. 38. kat 3. Cağaloğlu - İstanbul: 7 — [illegible]zihi, Çankırı caddesi Soğuk kuyu No. 2 [illegible]kara: 8 — Faruk, Abbas ağa İlhan [illegible]kak No. 28. Beşiktaş - İstanbul: 9 — [illegible]nit, İşlice mahallesi Savaş sokak No. [illegible]-A. Uşak: 10 — Rifat, Reşadiye cad[illegible]si No. 15 Got. ka: 11 — Kemal, İşlice [illegible]hallesi Savaş sokak No. 13-B. Uşak: [illegible] — Yılmaz, Ağa hamamı Şair Naili si[illegible]k No. 47. Üsküdar-İstanbul: 13 — [illegible]ustafa, Âşır efendi han No. 10. Sirkeci. [illegible]anbul. 14 — Mehmet, Küçük bebek [illegible]rakol arkası No. 8. Bebek-İstanbul. 15 [illegible] Ahti, İstasyon cad. Bakkal Mehmet [illegible]iyle, Manisa, 16 — Ziya, Muradiye de[illegible] sokak No. 13. Beşiktaş-İstanbul: 17 — [illegible]ahip, Abdüsselâm mahallesi Erenler [illegible]kkesi sokağı No. 8. Halıcıoğlu-İstanbul. [illegible]8 — Fırat, Tepe mahalle, cami sokak [illegible]o. 96. Bostancı-İstanbul: 19 — Esat, [illegible]rabacılar cad. No. 1. Pendik-İstanbul: [illegible]0 — Suat, Hoşnudiye mahallesi Vural [illegible]okak, No. 55. Eskişehir: 21 — Burhan, [illegible]üncü Umum Müfettişlikte sivil polis me[illegible]muru Salih oğlu Elaziz: 22 — Metin, As[illegible]os. No. 3024 Sa. Al. ko. ps. oğlu. Mer[illegible]ifon: 23 — Selçuk, Emniyet müdürü oğ[illegible]u Elâziz: 24 — Mustafa, Umum Müfet[illegible]şlik şoförü Osman oğlu: 25 — Gündüz, [illegible]stanbul Erkek Lisesi beşinci sınıf talebe[illegible] No. 1808 - İstanbul:

«Birer kart postal kazananlar»

26 — Yaşar, Hoş kadem mahallesi [illegible]ağlık sokak No. 212. Bursa: 27 — Enis, [illegible]eçiören Kuşcağız mevkii No. 102 An[illegible]ara: 28 — Kâmil, Gureba Hüseyin ağa [illegible]ahallesi Hasan paşa çeşme sokak No. [illegible]4 - Aksaray-İstanbul: 29 — Necdet, [illegible]ahariye caddesi Cinan sokak No. 53. [illegible]adıköy-İstanbul: 30 — Pandelis, Tarla [illegible]başı Demirbaş sokak No. 13. Yeni maske [illegible]apart. 1 ci kat. Beyoğlu-İstanbul: 31 — Samim, 9 uncu ilk okul S. 3-A. No. 171. İstanbul: 32 — İsmet, Yenikapı orta okul S. 1-A. No. 835. İstanbul: 33 — Fikri, Yeldeğirmeni Mühendis Sarı Ali sokak. No. 11. Kadıköy-İstanbul: 34 — Selim, Daruşşafaka arkası Salim Zeki Bey Sok. No. 21. Fatih-İstanbul: 35 — Nihat, Hisar, Hasta Yurdu Cad. İmece Sok. No. 26 Bursa: 36 — Şerif, Kısım 213 şefi Hasan Halkı oğlu. Elmadağı: 37 — Kadri, Valde çeşme Aktarlar Sok. No. 34. Beşiktaş-İstanbul: 38 — H. Özçakır, Toptaşı cad. Tabaklar Külhan Sokağı No. 22. Üsküdar-İstanbul: 39 — Erol, Selimiye Çeşmei Kebir No. 17. Üsküdar-İstanbul: 40 — Gönül - K.H.T. Havacılık dairesi Dahiliye müdürü kızı Ankara: 41 — Şadan, Palu camii yanında Üzeyir oğulları sokak No. 5. Diyarbakır: 42 — Orhan, Ankara caddesi No. 275 Pendik-İstanbul: 43 — Anderias, Eski Gümrük sokak küçük han No. 2. Galata-İstanbul: 44 — Ali, Moda. Yoğurtçu park yokuşu No. 5. Kadıköy-İstanbul: 45 — Hikmet, Firuz ağa. Taktakiye yokuşu: Şevketiye apart. No. 12. Beyoğlu-İstanbul: 46 — Mesude Fevzi paşa cad. No. 110/1 Beykoz-İstanbul: 47 — Hüseyin, Atatürk mahallesi Eski Mahkeme sokak No. 15. Çanakkale: 48 — Fatuş, Nişantaş Rumeli caddesi No. 14. İstanbul: 49 — Ayten, Sıhhat eczahanesi üstündeki apartıman 3 üncü. Konya: 50 — Melih, Selâmi çeşme. No. 213. Feneryolu-İstanbul:

— Baş tarafı 5 inci sayfada —
nasıl unutur. Amma biraz da bunda ben haklı idim. Çünkü sen bir zaman ortadan kayboldun ve bu güne kadar meydana çıkmadın.

Hemen koştum. Seni kucakladım. Eve gelince kardeşlerimle beraber o gün bir bayram gününü sevinçle kutladık. Bundan sonra her perşembe bizim bayram günümüzdür. İşte Afacanım sana ben böyle kavuştum.

Bursa Arkadaşın
Özdemir Kermoğlu

Çok teşekkür ederim Özdemir.. Şiirin güzel. Fakat daha güzel ikinci bir şiirini bekliyorum.

Bütün arkadaşlarıma ilgilerinden dolayı çok çok teşekkür eder, gözlerinizden öperim sevgili Afacan kardeşlerim.

Her zaman sizin
AFACAN

SENELİĞİ	:	400 Kuruş
ALTI AYLIĞI	:	200 Kuruş
ÜÇ AYLIĞI	:	100 Kuruştur.

Yabancı memleketlere iki mislidir.

Bilmece

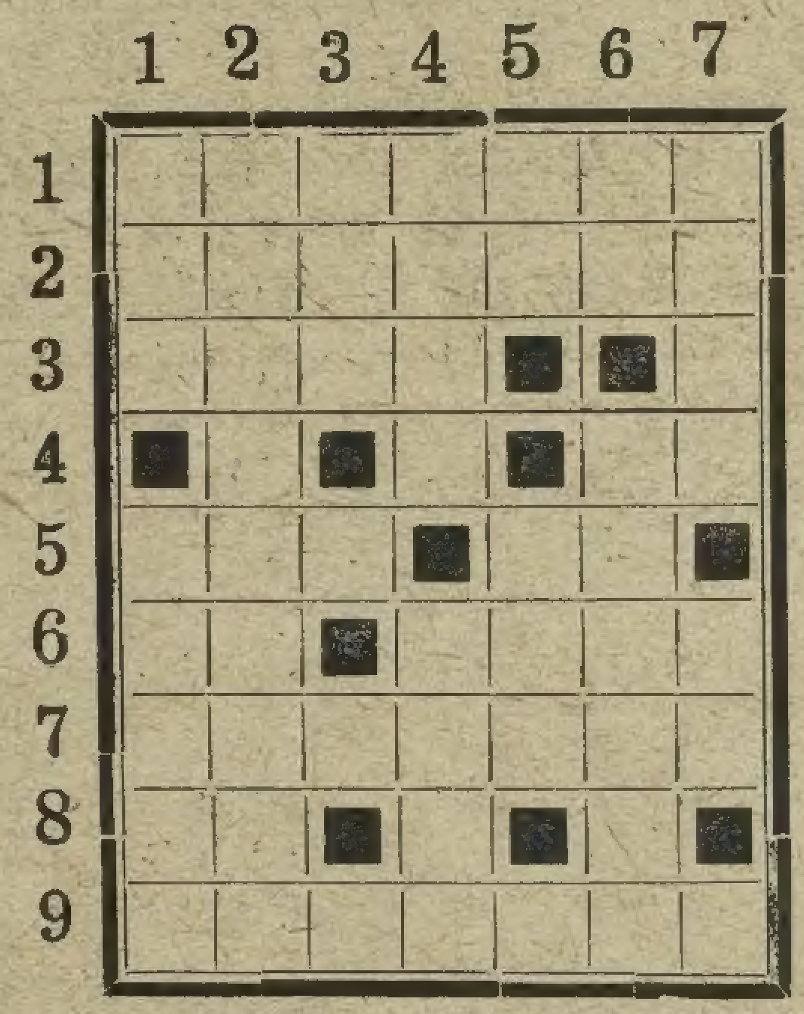

Birçok arkadaşlarımızdan kutulu bilmece istiyorlar. İşte bir tane daha. Bakalım çözümü güç mü, kolay mı? Boş yerlere öyle rakamlar koynuz ki aşağıdaki mânalar çıkabilsin:

Soldan sağa: 1 — Ana vatanımız. 2 — Kırmızı kan değil. 3 — Aranmaktan emir.

4 — İşaret sözü. 5 — Fransanın Akdeniz sahilindeki plâj şehri - Asker. 6 — İki harf - Arkadaşlık, dostluk. 7 — Cahillik.

8 — Örümceğin iyiliği. 9 — Meşhur Cengiz Hanın öteki adı.

Yukarıdan aşağı: 1 — Soyadı gündüz olan meşhur bir muharririmizin adı - Kurtuluş. 2 — Bir çiçeğe benzetilen renk ismi. 3 — Aralık. 4 — Oyun - Çiçek konulan şey. 5 — Yayla atılan şey - Yağmur yağınca akan su. 6 — Bir kutu - Büfede duran adam. 7 — Unla yapılır - Süvari hayvanı.

DİKKAT:

1 — Bilmeceyi kopye ediniz. Yalnız kuponu bu kopye ile gönderiniz. Memcuanız ziyan olmasın.

2 — Adres: Afacan 5 inci bilmece memurluğu - Posta kutusu 617 (İstanbul) dur.

3 — Zarfı kapamayınız. Üstüne (60) paralık pul yapıştırınız.

4 — Mühlet bir aydır.

5 — Hediyelerimiz şunlardır:

Birinciye — Bir kutu Edirne badem ezmesi, ikinciye — Bir kutu akide şekeri, üçüncüye — Yarım kutu lokum, dördüncüye — Şeker gibi bir kitabı 60 ıncıya kadar muhtelif hediyeler verilecektir.

Sahibi ve Neşriyat Müdürü: Ö. Lûtfi TARHAN
MÜESSİSİ: M. Faruk GÜRTUNCA
Çıkaran: Ülkü Kitap Yurdu Ankara caddesi No. 72

ASLAN PRENS
FRANSADAN DÜŞMANLARI TARAFINDAN KOVULDUKTAN SONRA, ASLAN PRENS VE AİLESİ İNGİLTEREYE GİTMİŞLER, ORANIN HALKI ONLARI EJDERLİ YERE SÜRMÜŞTÜ.
PRENS İNSAN OLMAYAN BU BATAKLIĞIN KÖYLERİNDE BİR ATEŞ GÖRMÜŞTÜ. ONU ANLAMAĞA GİTTİ. FAKA ORDA VAHŞİ BİR ADAM GÖRDÜ VE ONU YENDİ.
BU ADAMIN İSMİNİN TORG OLD
NU VE BATAKIĞIN BATISINDA O
DUĞUNU ANLADI.
TORG KENDİSİN GELDİĞİ ZAMAN EVİN GİTMEK İSTEDİ. PRENDE ON YARDIM ETMEK DİLEDİ.
DÖĞÜŞTEN ÜÇ GÜN SONRA PRENS TORGU KEND KAYIĞINA BİNDİRDİ. VE GARBE DOĞRU YOLLANDILAR.
TORG ONAYOL GÖSTERİYORDU. KAYALAR SAYESİNDE İLERLEME
BAŞLADILAR.
TORG BİRDENBİRE BAĞIRDI. PRENSDE BAŞINI KALDIRIP BAKTI.
ASIRLARDANBERİ YAŞAYAN DEV GİBİ BİR KAPLUMBAĞA GÖRDÜLER.
YAVAŞ YAVAŞ İLERLEDİ. FAKAT
ATILAN BİR OK TAM YERİNE İS
BET ETTİ.
KAPLUMBAĞA BAŞINI KABUKLARI ARASINA SOKTU.
YALNIZ GÖZÜ HEDEF OLARAK KALIYORDU. PRENSİN OKU GÖZÜNÜ DE BULDU.
KAPLUMBAĞA ACI İLE BATAKLIĞ
DALIP KAYBOLDU. ARSLAN PRENS
SONU BELLİ OLMAYAN SEYAHATE
DEVAM ETTİ.
5
ARKASI VAR